

[Ivar Hansen]

kende med en eller anden dagsorden, som desværre, synes jeg, er med til at sprede usikkerheden yderligere, og det vil jeg gerne beklage.

Så skal jeg blot til slut sige på de fire regeringspartiers vegne, at vi selvfølgelig stemmer imod den af hr. Albrechtsen og hr. Thoft foreslåede dagsorden, og vi undlader at stemme til den dagsorden, som hr. Lasse Budtz har foreslået.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

I dette som i en række andre tilfælde har debatten om et atomvåbenspørgsmål givet socialdemokratiet en mulighed for at få vedtaget nogle synspunkter, vi finder væsentlige. I dette tilfælde har det givet os den mulighed at få fastslået, at der er et flertal i folketinget til fordel for nedsættelsen af en nordisk embedsmandsgruppe, der skal beskæftige sig med Norden som en atomvåbenfri zone.

Regeringen vidste godt i forvejen, at flertallet ønskede en sådan gruppes nedsættelse. Regeringen har intet foretaget sig i den forbindelse. Derfor fandt vi, at der i dette tilfælde var en ganske glimrende anledning til at få fastslået, hvor flertallet var. Hvis det skulle være det, hr. Thoft og hr. Albrechtsen ville fremkalde på deres partiers vegne, så kan socialdemokratiet kun være tilfreds, for her er et klart sammenfald af interesser.

Thoft (SF):

Jeg synes i høj grad, det har været en spørgesdebat. Jeg undrer mig, når forsvarsministeren starter sit indlæg i første runde med at sige, at det, vi har bedt om oplysning om, kan han ikke oplyse, for det er klassificeret, og fortsætter i næste runde med at sige, at vi jo i Danmark har en gevaldig åbenhed. Jeg har da været så åben i denne debat, siger forsvarsministeren, og i øvrigt har vi så mange debatter, og hr. Thoft og hr. Albrechtsen stiller så mange spørgsmål. Men hvad hjælper alle disse ting, når ikke vi får svar? Hvad hjælper det, at vi stiller mange spørgsmål, når ministeren ikke svarer på dem, men vi får at vide, at tingene er klassificerede? Det er jo det, hr. minister, der er problemet. Vi stiller spørgsmålene, men vi får ikke svarene. Det er da utilfredsstillende, at folketinget rejser en forespørgselsdebat, og så svarer for-

svarsministeren: det kan jeg ikke svare på, det er klassificeret.

Jeg synes, debatten herudover har delt sig i to niveauer. Hr. Ivar Hansen og hr. Poulsgaard har skrabet bunden, synes jeg, og jeg skal ikke indlade mig i yderligere dialog med disse herrer. Men jeg vil godt stille et spørgsmål til hr. Lasse Budtz på baggrund af en enkelt bemærkning fra forsvarsministeren. Forsvarsministeren sagde, da han gennemgik dagsordenen fra socialdemokratiet, at det, at tilførsel af atomvåben til dansk område altid forudsætter folketingets godkendelse, ikke er noget nyt. Der vil jeg godt spørge hr. Lasse Budtz: har jeg ikke ret i den opfattelse, at stemmer vi for den dagsorden, som hr. Lasse Budtz har foreslået, så betyder det, at nu må den militære planlægning tage som udgangspunkt, at et flertal i folketinget vil sige nej – ikke til forstærkninger, det ved jeg godt, men nej til at få tilført atomvåben på dansk område, og det må den militære planlægning så til at indrette sig efter? Jeg synes, hr. Lasse Budtz enten skulle afkræfte eller bekræfte, at sådan forholder det sig.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Jeg er for så vidt glad for, at hr. Thoft indbragte spørgsmålet om forstærkningerne mere konkret i sit spørgsmål, for socialdemokratiet er, som man ved, tilhænger af dansk medlemskab af NATO, for at vi kan få forstærkninger. Det er hele filosofien bag NATO-medlemskabet og en meget vigtig del af filosofien for socialdemokratiet, at vi kan få forstærkninger. Derom skal der ikke være ringeste tvivl.

Men det er selvfølgelig logisk, at når socialdemokratiet gang på gang fremhæver, at vi ikke ønsker atomvåben på dansk jord i freds-, krise- og krigstid, så forventer vi heller ikke, at folketinget på noget tidspunkt vedtager, at forstærkningerne skal have atomvåben med, og vi vil være imod det, hvis vi bliver spurgt i tide, hvad vi forventer at vi gør ifølge reglerne.

Hvis det er forstået, og hvis det kan fremstilles på den måde – og det håber jeg det kan – så må de militære planlæggere naturligvis forsøge at finde frem til strategier for forsvaret af Danmarks jord uden anvendelse af atomvåben.